

Herr fængselsinspektør Arthur Nilsen.

Aarsaken til drønnet fra selle G 20 mandag den 20 ds. kl.17,45 var at hjelpeprest G.A.Stousland Møller i sinne slengte selledøren igjen etter seg da han forlot meg etter å ha skjeldet meg ut, kfr. nedenstående.

Det var altså ikke jeg som drønnet med dera.
Tvertom smekket jeg låsen stille i etter som presten i ophidselse glemte å låse.

Hr. Møller ankom ukalt kl.17,25

Straks etter vanlig hilsing spurte han om min skilsmisssesak snart var i orden så min kone kunne få gifte seg igjen.

Jeg svarte at jeg ikke ville skilles i det følgen ville bli at mitt barn får stefar og min kone en dårlig ektefelle.

Hr. Møller fremholdt at skilsmisse er på sin plass her.

Til hr. Møllers skilsmisseagitasjon forela jeg ham min bibel og ba ham lese op det skriftsted han kunne påberopa seg.

Det ble ingen oppløsing i det slikt skrifsted ikke fins.

Jeg minnet om kirkens vielsesritual.

Hr Møller svarte med å stille nærgående spørsmål om mitt privatliv.

Jeg: "De spør som en forhørsdommer, men De er prest. Ikke plikter jeg å besvare spørsmål av denne art, og ikke akter jeg å skrifte for Dem".

Hr. Møller hevdet jeg var forpliktet til å besvare spørsmålene.

Jeg fastholdt min v egring og tilføiet at situasjonen minnet meg betenkelig om pastor Tråaens "megling" som fredag førstk. kommer for retten der jeg akter å prosedere på at "megling" av den art er ulovlig og ugyldig.

Hr. Møller: "Så dum som De er tror jeg gjerne De prosederer på det grunnlag
Jeg svarte at min advokat er enig med meg.

Etter at hr Møller 4-5 ganger hadde gitt uttrykk for hvor dum jeg er, fremholdt han hver sjofel jeg er ved å nekte min kone skilsmisse.

Jeg: "Det forbauser meg at De som prest kan opfordre til skilsmisse når De har skriften imot Dem", som mand og menneske kan De muligens mene hv a De vil om skilsmisse her, men som prest er de uberettiget til å opfordre til skilsmisse. Det er ikke jeg som har fått et uekte barn, men min kone. Tross det har ikke jeg, men hun forlangt skilsmisse Men hun får den ikke. I ethvert fall vil det ta år idet jeg akter å prosedere for alle retter".

Hr. Møller: "Vet De hva jeg mener om Dem? De er en usselrygg. De er en ~~usling~~ usling. "

Dermed spratt presten op og dera igjen.

Derav drønnet kl. 17,45.

Han hadde glemt å si adje og låse etter seg.

Det er mulig jeg er dum.

Det er mulig jeg er så dum som hr. Møller ga uttrykk for.

Og det er mulig han uspart ~~kan~~ er berettiget til å gi uttrykk for sin opfattning herom.

Det som er sikkert er at han i sitt stille sinn kan mene hva han vil, både om min intelligens og alt annet.

Hvorvidt jeg legger noen Brett på hr. Møllers opfattning, er spørsmål jeg lar ligge.

Derimot reiser jeg spørsmålet om hr. Møllers uttrykmåte er sømmelig.

M.h.t. skjeldsord som ~~usselrygg~~ usselrygg og usling mener jeg

kort og godt: Det er ~~usselrygg~~ en avslørende fallitterkløring når en prest

tyr til skjeldsord. Ingen kan unøtdendigvis på samme tid være injuriant og sjøleserger. Ingen kan unøtdendigvis skjelle sin neste ut for dusting og usling om hverdagen og deretter om søndagen lyse velsignelsen over ham.

Det utilberlige og usømmelige ved affære er imidlertid følgende:
Hr. Møllers Kirsten-gifteteknisk virksomhet tar sikte på at sin kone, etter å være skilt fra seg så hurtig og smertefritt som mulig, skal gifte seg med en viss Hr. Jacobsen. Hun har tidligere i 1946 fått et barn med denne person sjønt hun hverken var separert eller skilt fra seg.
Det serer seg til bildet at Hr. Jacobsen og/eller dennes familie kjøner Hr. Møller fra å tilbake. Videre trekk i bildet er at Hr. Jacobsen er i ut fattig og uten arveutseikter.

xxxxxxmedxxxxxx
Den påtenkte brud, min kone, er derimot rik med store arveutseikter. Mitt barn med min kone arver uvøderlig noen hundretusen kroner fra mors- og særlig fra farsiden. Denne barn inkluderer tilsvarende og fremtidig formue aktes innført i det nye ætteskap. Og Hr. Jacobsen er adopsjonsvillig.

I denne sammenheng:

Hr. Jacobsen belliger min kone hverved hun ikke allens overtar henne med nåværende og fremtidig formue, men også mitt barn med dess formuegoder. Det er følgerlig påbegynt at Hr. Jacobsen overtar min families formue ved arv idet både jeg og mitt barn er enarvinger i relasjon til min familie

Det er som sagt mulig at jeg er dum.

Men til alt hell har jeg samme rett tilbake ut jeg ikke premierer min som belliger min kone.

Hr. Møller synes altså at jeg er dum og en usling med ikke i premiere ætteskapsbryteren.

At Hr. Møllers gjødskap til ætteskapsbryteren er som foran forklart. Kan Møller ikke frøgt.

Derimot kan Hr. Møller muligens til sin underkyldning påberope seg at han ikke agiterer for skilsmisse for at utsette en av sin bekjentekapskrets med rikelig av denne verdens gods og gull.

Det er inderlig å håpe at Hr. Møller ikke har hatt allert forsett.

Men den uvøderlige konsekvens av Hr. Møllers skilsmisseangitasjon og Kirste gifteteknisk virksomhet blir ikke desto mindre at ætteskapsbryteren blir en holden mand som følge av sin ugjerning, hvilket Hr. Møller finner er all right.

Det er meget å beklage om Hr. Møller med sin overlegne intelligens ikke har innsett disse konsekvenser som jeg fortsatt akter bekjempe selv om jeg i Hr. Møllers vurdering derved forblir dum og usling.

Skulle Hr. Møller på noe som helst punkt nestride min skilfering, så jeg er om adgang til inntegelse.

Iøvrig er det min opfatning at om Hr. Møller ikke kan styre sin tunge, men må ty til skjeldsord fordi han er trøtt og sliten, bør han ta ferie eller sin stilling op til overveieelse.

Oslo den 27/4-49.

(Sign) G. Holtan.